

רחל מרחלת על כל העולם

מאת
שולמית יריב

על אי בודד

הריון, פסנתר ואופנוע

אלן שוורץ
נשואין על אי

נעמה ויגאל תומרקין
בחודש השישי

חני פרי חזרה ביום הראשון לארץ. כן, שוב חני פרי. היא עשתה סיבוב של חודשים ביבשת אמריקה הגדולה, הופיעה בתצוגות-אופנה רבות וחסכה לעצמה קצת כסף. ובעודה מבלה בין לאס-זוגס למונטריאול, התרחשו כמה וכמה דברים מסעירים מאחורי גבה החטוב והיפה. קודם כל חתונה. אלן שוורץ, בעלה לשעבר, השני, עורך-דין מניו-יורק, נשא את קרול-אן, בחירת-ליבו. אז מה הביגדיל, אתם שואלים? זו לא היתה סתם חתונה קונבנציונלית עם רבע-עוף ויין מתוק. לא, לא. זו היתה חתונה מיוחדת במינה.

הגיבור של הסיפור הבא הוא אחד מעשירי המדינה, אדם ששם-מישפחתו נישא בפי כל. אלמלא ירעתי שזהו סיפור נכון, הייתי חושבת שכתב אותו סופר צעיר ומוכשר. מכיוון שהוא כמיקרה כן נכון, אולי כדאי שסופר צעיר ומוכשר, או מפיץ צעיר ומוכשר, יהפכו אותו לספר ו/או לסרט. מעשה באילי-בססים. נשוי באושר ובעושר, שחי לו חיים שלווים. פה ושם התעסק קצת בצד, אך בסך הכל היה בורגני שמרני וטוב. אלא שכל חבריו וידידיו הסרידו אותו בלי סוף. "מה איתך?" הוכיחו אותו. "יש לך כל-כך הרבה כסף, ומה אתה עושה? כלום! קח איוו פצצה לחול' ותעשה חיים!" האיש לא נענה להפצרות. שנה. שנתיים. עד שזה נמאס לו. הוא החליט לקחת איוו פצצה לחול' ולעשות חיים.

אבל הוא רצה להיות דיסקרטי. למה להכאיב לאשה נאמנה? ולמה לגרום לרכילות? אז הוא החליט לנסוע לאמריקה הרחוקה, בחברת הסצצה שנפל בחלקה לעשות איתו חיים. אך איך להגיע לאמריקה. מבלי שכל המיזמי בישראל יראו את זה? אמרו לו: תסעו בנפרד לפאריס, ותסעו משם בקונקורד. זה נורא יקר. הישראלים הם קמצנים. תהיו שם לבר. עלה בפאריס לקונקורד, ושכו עיניו. חצי המטוס — חברים מן הבראנז'ה בישראל. אז הוא העמיד פנים כאילו הכיר את הפצצה וה עתה בנמל-התעופה, וסתם קצת מפרטט איתה. הקונקורד המריא כסדר. אבל אחרי חצי שעה של טיסה התגלתה בו תקלה. המטוס חזר על עיקבותיו ונחת. כל הנוסעים — אילי-הכספים, הפצצה והחברים מן הבראנז'ה — נאלצו לשהות ביחד כמשך שבוע שעות תמימות כאלום בית-הגת-יבית. היה קצת קשה להעמיד פנים שהוא בקושי מכיר את הפצצה.

צרה זו חלפה, והמטוס הגיע בכל-זאת לניו-יורק. לפני כן שאל וחקר ומצא מהו המלון הכי יקר, שאין בו שום-שום סיכוי לפגוש ישראלים. אך הגיע לשם וחשכו עיניו שוב: חצי רייד המלון היו ישראלים מן הבראנז'ה, בעיקר פקידים-משלה, הנהגים שם על חשבוננו. מה הלאה? יריד אמריקאי אמר לו: לך למועדון 21! זה ענקי. איש לא יראה אתכם! איך מגיעים לשם? אמר היריד: זה רק שני רחובות מהמלון. אתה יכול לקחת טאקסי או ללכת ברגל. השעה היתה 8 בערב, ולמצוא טאקסי פנוי בניו-יורק כ"ח בערב זה כמו למצוא חויר פנוי בניו-יורק. אז החליט האיש לשאוף אוויר צה ולקחת את הפצצה ברגל. זה היה נחמד, האוויר היה צה, אבל פיתאום קפצו שלושה כושים מגודלים על הזוג, תקעו גם לו וגם לה מכות נאמנות, ותלשו מהם את כל השרשרות והזהבים שהיו עליהם בשפע. נהגיה-מכוניות והעובריים-זשבים ראו והחרישו, וכרכם של ניו-יורקים איש לא התערב. רק אחרי שהכל נגמר עזרו לגבר ולאשה, ששניהם שתתו דם, להגיע למועדון 21 הסמוך.

ומי טיפל בהם שם? נחשתם: ישראלים טובים וביניהם אנשי-הבראנז'ה, שחבשו את פי-ציעיהם. ונתנו עצות, ושאלו מי ומה, ונהגו כישראלים טובים בכל מקום. וכך הגיע הסיפור גם אליי. אלא מה!

חופשת איוב

הרינג דרינג.
את יגאל תומרקין, בבקשה!"
"מרברת נעמי תומרקין, יגאל לא גר פה יותר. אני אתן לך את הטלפון החדש שלו."
הרינג דרינג.
"שלום יגאל, זו המרחלת. תגיד, זה נכון שנעמיה, החברה שלך, בהריון?"
"אוי, תעשי לי טובה, אל תכתבי על זה. קודם שיולדה, אחר-כך נרבה."
"תגיד, באיזה חודש היא?"
"בשישי."
"יגאל, אתה עדיין נשוי לנעמי?"
"את השאלה הזאת תפני לנעמי."
הרינג דרינג.
"את נעמי, בבקשה!"
"מרברת!"
"זו שוב המרחלת. תגיד, את עוד נשואה ליגאל?"
"מה את שואלת אותי? למה לא שאלת אותו? אם הוא לא יודע, גם אני לא יודעת!"
"מה קורה עם אורנה, הבת שלכם?"
"אורנה היום בת 25, והיא מפסלת בקרמיקה. כשכוע שעבר אפילו הופיעה תמונה של אחד הפסלים שלה בעיתון הארץ."
"ומה קורה איתך?"
"אני מנגנת כל היום על פסנתר."
"על מה?"
"על פסנתר. יגאל קנה לי לפני שנה פסנתר ימאהה. יפאני, ומאז אני לא מפסיקה לנגן. חברים אמרו לי שאני יכולה כבר להופיע בקונצרט של נגנים מתחילים. את יודעת מה? אולי אל תכתבי שיגאל קנה לי פסנתר, שלא יעלו עליו מסי-הכנסה."
"זה בסדר. הם לא קוראים את המדור שלי."
"טוב, אני לא יודעת, תחליטי את."
"ומה התוכניות שלך?"
"תוכניות אני לא יודעת, אבל יש לי חלום גדול. אני חולמת שיום אחד תעצור משאית ליד הבית, ויורידו ממנה אופנוע ימאהה גדול. אני מקווה שמישהו מסויים יקרא על החלום ויגשים לי אותו."
בינתיים עוברת נעמי כטלפוניסטית במלון

צביקה סבג וחני פרי
מילוים בלבנון

קרול-אן, ממוצא דרום-אפריקאי עשיר וכרי שתינו — להוריה דפיה-ב של כל דרום-אפריקה, וזה אומר הרבה-הרבה כסף). חוץ מזה היא ניהלה כומונו רומן והיתה מאורסת ליו"רשי העצר היוגוסלאוי המודת. בחורה, כמו שאומרים, עם יחוס. אז איך מחתנים הורים עשירים את בתם, שלמדה כנערה ככל בתי-הספר הכייעשירים ומיוחדים בשווייץ ובאנגליה? החתונה המפוארת היתה על אי קטן, אי-שם באוקיינוס, ליד ונצואלה. הכלה לבשה שימלת-מוסלין לבנה. בחתונה היו בניה-מישפחה שלה וכמה חברים קרובים. ומה עוד עבר על חני? צביקה סבג, החבר הצמוד שלה, שירת במשך חודש במילואים, כמלווה-שירות בלבנון. תפקיד מסוכן ביותר. מול שחני לא היתה בארץ ולא ידעה על המילואים, אחרת היתה כוססת את ציפורניה היפות והארורי כות מרוב דאגה. עכשיו חני בארץ וחזרה לזרועותיו של צביקה. צביקה פותח השבוע את המועדון הקומקום על שפת-הירקון. שאומרים שהוא המועדון הכי יפה ומפואר בארץ. נו, אז מקום לחתונה כבר יש. מתי יגיע לשם הרב עם החופה?